

De belangrijkste extra PAS-regel die de provincie op 1 juli heeft ingesteld, houdt in dat er rondom vier N2000-gebieden, waaronder de Peel, geen aanspraak gedaan kan worden op de ontwikkelingsruimte uit het PAS. Dit betekent dat de stikstofneerslag (depositie) van een bedrijf op die vier gebieden niet mag toenemen. En dat houdt dan weer in dat de stikstofuitstoot (emissie) van een bedrijf niet mag toenemen.

WBdP staat positief tegenover deze maatregel. Geen toename van de emissie is voor de Peel uiteraard veel beter dan groei daarvan, omdat de stikstofdepositie in de Peel al veel hoger is dan het zou mogen zijn.

We zijn echter lang niet zo optimistisch als G.S. over het effect van deze maatregel. G.S. verwachten dat met dit extra beleid de depositie op de vier gebieden extra snel -sneller dan met het normale PAS- af zal nemen. Dat betwijfelen wij sterk.

Waarom onze twijfel? De maatregel houdt dus in dat bij een bedrijf de stikstofemissie niet toe mag nemen. Tegelijkertijd worden de bedrijven verplicht om bij renovatie of nieuwbouw van stallen emissie-arme stalsystemen toe te passen. Wat zal het overgrote deel van de bedrijven dan gaan doen? Tegelijk met de extra emissie-arme stallen zullen de bedrijven zoveel extra dieren gaan houden dat hun emissie (vrijwel) gelijk blijft. De depositie neemt dan dus juist niet (of nauwelijks) af.

Het is weliswaar zo dat men (nu nog) extra dierrechten nodig heeft om meer varkens en kippen te gaan houden. Echter: diverse bedrijven hebben die dierrechten al op voorraad. En anders kunnen ze aangekocht worden in heel het 'overschotgebied zuid' (midden-Brabant t/m midden Limburg), waardoor er zich extra dieren naar de vier N2000-gebieden toe kunnen bewegen. En voor rundvee gelden niet eens dierrechten.

Kortom: de extra PAS-maatregel is op zich goed. Maar om echt effect te ressorteren, dient hij gepaard te gaan met een maatregel die regionaal de groei van het aantal dieren beperkt.

WBdP heeft een methode voor zo'n regionaal dier-stand-still aangereikt.

Een andere, eenvoudigere, maar ook effectieve methode, is de volgende: begrensd de bouwblokken op de huidige bebouwing -de huidige staloppervlakte- en sta alleen groei toe indien er elders evenveel oppervlakte stal in de regio verdwijnt.

De provincie zou dat aan gemeentes in een regio moeten opleggen.

Beide methodes zijn o.i. toepasbaar d.m.v. een provinciale verordening. De provincie hoeft niet te wachten op het Rijk om dit te kunnen regelen!

Tot slot: **wanneer zo'n regionaal dier-stand-still geregeld is, is de extra PAS-maatregel dat geen aanspraak gedaan mag worden op de ontwikkelingsruimte niet eens meer nodig!**

Wanneer een bedrijf dan zoveel extra dieren gaat houden dat de emissie niet meer gelijk blijft maar toeneemt, is dat niet erg. Die extra dieren komen dan toch uit de ingestelde regio. Vanwege het dier-stand-still moeten er dan elders in de regio evenveel dieren verdwijnen dan er op dat ene bedrijf bijkomen. Die wegvallende dieren zullen i.h.a. een hogere emissie hebben dan de dieren die er in de nieuwe stallen bijkomen. Per saldo neemt de emissie in de regio dan dus altijd af.

Die afname is met het PAS niet geregeld, ook niet met de extra PAS-maatregel van G.S., omdat -nogmaals- daarbij extra dieren van buiten de regio kunnen worden gehaald.